

Svar ur patientperspektivet:
Anneli Andersson
Gunnarskog
Patient

1. Kort personligt budskap till socialstyrelsen, riksdag och regering (max 190 tecken inkl. blanksteg)?
Om skadade får uppföljning, som lett till korrekt diagnos samt behandling efter olycka skulle deras framtida liv te sig friskare både privat och arbetsrelaterat.
2. Hur fungerar vården i samband med diagnos och behandling för dig idag?
Den fungerar dåligt. Det kanske beror på resursbrist, dålig kunskap, bristande intresse kring personer som går med kvarvarande långvariga besvär efter nack-, rygg- och skalltrauma.
3. Är det några speciella problem som du vill framhålla?
Om jag fått uppföljning efter min olycka skulle mitt liv titt sig friskare. Vården missades allvarliga skador akut, som hade behövt behandling, i enighet med beslutsstöd är rekommenderad behandling följande "Eventuell reponering med skallsträck i Strykersäng och därefter intern fixation med densskruvar, alt Haloväst i 3 månader" Men jag skickades hem med orden "lev som vanligt, sjukskriv dig i en vecka och återgå till arbetet. Det har gått bra!" Men det hade inte gått bra!

En halkolycka förra året orsakade en fraktur i ena armen och besvären i nacke och rygg förvärrades, verkar det vara svårt att förstå att försämring kan uppstå. Bättre noggranna kliniska undersökningar och nyttjande av besvärsritning i vården, för att bättre kartlägga de problem patienten har. Med de verktygen i vården kan vårdgivare bättre veta hur stort vårdbehovet är samt vilken vård, hjälp individen behöver.

4. Förbättringsförslag, framtida utmaningar, hur kan vårdprocesser, system, verktyg, organisation etc. förbättras?
Nytt uppdaterat nationellt vårdprogram som tydligt vägleder vårdgivare i vilken uppföljning som individuella situationen kräver.
Stort behov av besvärsregistrerings verktyg för att bl.a. underlätta läkarbesök och andra besök i vården.
Moderna radiologiska utredningsmetoder, funktionella och belastade avbildningar av lederna i kotpelaren. För att minimera risken att missa behandlingskrävande tillstånd/skador som annars riskerar läka fel och orsaka den skadade ett enormt lidande fysisk, psykiskt och ekonomiskt.
I akutskedet borde människor med nacksmärta få en halskrage för säkerhets skull, en chans till läkning. När det gäller ligamentskador etc i kotpelaren behövs halskrage för optimal läkning, alla andra kroppens leder får stöd, bandage efter stukning under läkningstiden. Varför gäller inte detta kotlederna?

5. Skulle ett nationellt kunskapscentrum där aktuell vetenskap och beprövad erfarenhet om svåra kroniska besvär efter nack-, rygg- och hjärnskador samlas kunna hjälpa dig?

Ja. Behovet av nationella kunskapscentra med aktuell vetenskap är stort! Människor skadads dagligen, i hela landet och satsningen, målet bör vara att skadade ska få lika bra omhändertagande oavsett om olyckan sker i Norrland eller i Skåne.

6. Något övrigt som du önskar nämna?

Vi kan inte blunda längre för att detta är ett enormt samhällsproblem. Den som råkar ut för olycka och har oturen att bli skadad som riskerar ge lyte och men för livet, då ska kunna få utredning och hjälp i Sverige! När vi med gamla felläkta skador, ligamentrupturer och/eller frakturer till stor del ses som en ekonomisk belastning. Får vi veta om synliga skador riskerar det kostar pengar, då är det bättre att vi hålls ovetande, inte blir oroade över att det kan bli fråga om operation (!?) För vem är det de bästa? Det är i alla fall inte bäst för den drabbats av behandlingsbara skador. Jag personligen tyckte det var bra att få klarhet i att jag inte gjort fel, jag hade kämpat över min förmåga år efter år. För mig skulle det dröja 18 år innan jag fick veta om att det fanns skador, det var inget "spöke" som härjade inuti min kropp. Jag blev då direkt också informerad av min behandlande läkare att hade de upptäckt skadorna i akutskedet hade jag fått behandling, hjälpen i Sverige. Men inte så lång tid efter olyckan. Jag fick då lov att bli en "vårdflykting" och bekosta livsnödvändig operation själv. Ingen ska behöva bli "vårdflykting" från ett välfärdsland som Sverige trots allt är.

Vi är alla värda att få den behandling och stöd som situationen kräver, oavsett om det gäller fysiska behandlingsbara skador eller att man behöver stöd i form av samtalsterapi, coping, livet har förändrats efter olyckan. När olycka drabbar kan den drabba på många sätt.

Mer resurser till vården i helhet! Mer resurser till bättre uppföljning i akutskedet! Skuldbelägg inte skadade, t.ex. att de "kostar pengar", ingen väljer att hamna i sådan situation, där man också hamnar i en beroendeställning.

Sverige kan bättre bara viljan finns till förbättringar! Eller hur?